

man ikke Noget. Havde Udvalget f. Ex. i denne Sag ikke fremstillet sin Mening om det Udfærdigede i at danne Soldkreds, havde vi ikke faaet Ministerens Tilfagn om at stræbe at gaae frem ad denne Vej, og vi havde da ikke opnaaet, hvad vi nu dog have Udsigt til at opnaae. Naagtet vi vel ikke strax i Diebliffet opnaae det Tilfærdigede, have vi dog opnaaet, at Sagen har vundet en saadan Uerfærdigelse, at vi kunne vente at komme til at gaae frem ad den attraaede Vej, hvilket ikke vilde være skeet, naar vi havde fulgt det ærede Medlems Anhydninger. — Dernæst skal jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, hvilken Indflydelse det vil have netop med Hensyn til disse Spørgsmaal, der ville komme igjen om trent i alle Lønningslovene, efterhaanden som vi komme til at behandle dem, at man fastholder den 5aarige Revision, som det ærede Medlem har saameget imod. Det er nemlig næsten ikke factisk muligt strax at kunne gennemføre en Omordning i noget saadant Spørgsmaal, men man fremsætter Forslag, man forbereder Sagen, saavidt det er gjørligt, og man har da om 5 Aar en Revision, til hvilken Tid Forberedelsen kan være saaledes modnet, at man kan tænke paa at komme til Virkelighed med, hvad man ikke strax kan gennemføre. Med en 10aarig Revisionsbestemmelse eller med slet ingen var Udsigten til at kunne opnaae noget Videre i denne Retning derimod stundt meget langt ud, og Udvalgets Stilling til saadanne Reformers med Hensyn til Organiseringen af hele Embedsmaffineriet staaer altsaa i visse Forbindelse med Revisionsbestemmelsen, navnlig med den Termin, indenfor hvilken Loven skal komme tilbage. — Med Hensyn til det ærede Medlems Udvikling af det Urigtige i at danne Soldkreds kan jeg fatte mig ganske kort; thi det ærede Medlem fremsatte i sin Begrundelse deraf Udskilligt, som han selv tilføiede ikke gjaldt eller kunde gjælde om Udvalgets Forslag, og dette kan jeg altsaa fuldstændigt lade ligge. Det, han anførte, og som virkelig gjaldt Udvalgets Forslag, var derhos anført ligesaa udførligt og ligesaa klart — forekommer det mig — af et æret Medlem af selve Udvalget (S. M. Mørk), der to Gange forud i samme Møde havde givet den samme Fremstilling af

de Vanffærdigheder, der formeentlig kunne fremkomme ved Gjennemførelsen af Forslaget om Dannelsen af Soldkreds, og derpaa havde jeg svaret det ærede Medlem paa Udvalgets Fleertals Begne. Til dette Svar kan jeg fuldstændigt henholde mig, thi i saa Henseende bragte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ikke noget Nyt frem. Naar dertil kommer, at den ærede Finantsminister, der maa kjende Vanffærdighederne ligesaa fuldt som det ærede Medlem, ikke har fundet dem uovervindelige, men har sluttet sig til Tanken i Forslaget, troer jeg saameget mere, hvad dette Spørgsmaal angaaer, ligefrem at kunne indskrænke mig til, hvad jeg allerede i forrige Møde bemærkede. — Naar det ærede Medlem senere kom til at imødegaae nogle Bemærkninger af et Medlem af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), staaer Udvalgets Fleertal jo paa samme Side som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og kan slutte sig til, hvad han derom anførte, hvilket efter min Mening var sandt og rigtigt. Naar man ikke vil see eenfaldigt paa Udvalgets Forslag, det vil sige, naar man ikke alene vil betragte dem med Hensyn til Embedsstandens eller Embedsmændenes Interesser, men ogsaa vil betragte dem med Hensyn til Finantskassens Interesser, troer jeg, man maa indrømme, at Udvalget har stillet sig meget moderat og rigtigt. Seer man derimod udelukkende derpaa med Hensyn til Embedsstandens Interesse, erkjender jeg fuldkommen, at der kan reises Klage imod Udvalget, men paa den anden Side troer jeg, at vor hele finantsielle Forfatning er en saadan, at vi maae gennemføre Besparelser, hvor vi kunne, og navnlig i de store Udgifter, Landet har til sin talrige Embedsclasse. Dette Hensyn er ligesaa vigtigt som det andet, især naar vi forhandle om nye og høie Skatter. Jeg troer imidlertid, at naar man tager begge Hensyn i Betragtning ved Bedømmelsen af Udvalgets Forslag, maa man finde, at det har været forsigtigt og moderat. — Endelig skal jeg endnu sige, at der er Ingen her i Thinget, som har tænkt paa eller har kunnet tænke paa at forbyde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds at stille saa mange